

РЕШЕНИЕ

№ 1168

гр. Бургас, 22.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, LXV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесети ноември през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Анита Хр. Велева

при участието на секретаря **ГЕРГАНА В. СТЕФАНОВА**
като разгледа докладваното от Анита Хр. Велева Административно
наказателно дело № 20232120203307 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по повод на подадена жалба от Н. К. Д., ЕГН *****, от С., чрез
адв.Г. К. от БАК срещу Наказателно постановление № 22-3388-000099/19.08.2022 г.,
издадено от Началник РУ в ОДМВР-Бургас, РУ 05 Бургас, с което за нарушение на чл. 140,
ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 175, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП, на жалбоподателя е наложена
глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

Със жалбата са формулирани множество тезисни аргументи и оплаквания за
процесуална незаконосъобразност и неправилност на обжалваното наказателно
постановление- посочване на само един свидетел в АУАН, дерогирано е правилото на
чл.42,ал.1,т.6 ЗАНН и чл.57,ал.1,т.4 ЗАНН чрез липсата на изчерпателна индивидуализация
на данните относно нарушителя,неспазване на процесуалните изисквания на чл.53 ЗАНН
във вр.с пълноценно изследване на обстоятелствата при които е извършено нарушението и
субективното отношение на дееца. Твърди се още нарушаване на разпоредбата на чл.34,ал.3
ЗАНН, предвид издаване на НП извън указания 6-месечен срок от съставянето на
АУАН,изложени са интерпретативни доводи относно липсата на информираност на
жалбоподателя за прекратяване на регистрацията на управляваното МПС,ерго и липсата на
вина по см. на чл.7,ал.1 ЗАНН.

Постъпило е и писмено становище от наказващия орган, в което на защитните
аргументи в жалбата е противопоставена собствена юридическа интерпретация на
относимата нормативна уредба, чието централно съображение е,че по отношение на
предписаните правила за поведение, вложени в чл.140, ал.1 ЗДвП и чл.143, ал.15 ЗДвП

узнаването за прекратяване на регистрация на МПС от собственика му не представлява елемент от фактическия състав по прекратяването на регистрацията на МПС предвид обвързващия основополагащ принцип, че незнанието на закона не извинява незнаещия .

В с. з. за жалбоподателя, редовно уведомен, се явява адв. К., който поддържа жалбата и моли НП да бъде отменено. Претендира присъждането на разноски.

В с. з. за АНО, редовно уведомен, явява се началникът при 05 РУ-ОДМВР Бургас Г.И., който пресъздава хронологията и методологията на процедиране при съставяне на АУАН и издаване на НП.

Жалбата е подадена от легитимирано лице, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, срещу годен за съдебен контрол по реда на ЗАНН акт и пред надлежния съд, поради което е процесуално допустима, а разгледана по същество е основателна.

След индивидуална и комплексна оценка на събраните по делото доказателства и след преценка на изложените в жалбата защитни доводи в съответствие с разпоредбата на чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 314 НПК съдът извърши цялостна проверка на правилността на атакуваното наказателно постановление, при която констатира, че са налице основания за неговата отмяна при следните съображения:

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема следната фактическа обстановка:

На 15.02.2022 г., около 15.55 часа, в гр.Бургас, по **** при извършена проверка от Я. Р. командир на отделение в 05 РУ Бургас, било установено, че жалбоподателят Н. Д. управлява МПС с рег.№****, Мерцедес Е320, който бил със служебно прекратена регистрация по чл.143, ал.15 ЗДвП.

За установеното нарушение, квалифицирано в АУАН по чл.140, ал.1 ЗДвП свидетелят-актосъставител Я. Р. съставил срещу жалбоподателя АУАН с бл.№001021 от 15.02.2022г. Преписката била изпратена в РП - Бургас, като с постановление от 10.03.2022 г. прокурор при БРП постановил отказ да се образува досъдебно производство, след което материалите били върнати отново в сектор 05 РУ Бургас.

В изпълнение на правомощията си, възложени му със т.3.8 от Заповед №8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, Началник РУ в ОДМВР–Бургас, РУ 05 Бургас, на 19.08.2022 г. издал атакуваното наказателно постановление, с което жалбоподателят Д. е санкциониран за нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, като на основание чл. 175, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП му е наложена "глоба" в размер на 200 (двеста) лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 6 (шест) месеца.

Препис от наказателното постановление бил връчен срещу подпис на жалбоподателя на 08.08.2023 г., като в законоустановения срок на 10.08.2023 г. е депозирана жалба срещу същото.

Видимо от постъпило писмо –справка от ОДМВР –Бургас, Сектор „Пътна полиция“–Бургас, за л.а. „Мерцедес Е320“ с рег.№****, се установява, че процесното ПС на

08.12.2021 г. е прехвърлено в собственост на „Д.“ ЕООД с договор за продажба-праводаване с нотариална заверка на подписи с рег.№5014/08.12.2021 г. на нотариус Н. Н. с рег. №*** на Нотариална камара.

Съдът кредитира изложеното от свидетеля Я. Р., доколкото в процесуален аспект неговите наблюдения са формирани при рутинно изпълнение на служебните задължения, който макар и да не е констатирал непосредствено самото нарушение, е бил на място при установяването му и лично е възприел констатираните при проверката данни относими към състава на нарушението досежно служебно прекратената регистрация на МПС.

Съдът кредитира и допълнително постъпилите писмени доказателства, а именно :Договор за покупко-продажба на моторно превозно средство, с нотариална заверка на подписи с рег.№5014/08.12.2021 г. на нотариус Н. Н. с рег. №*** на Нотариална камара с прехвърлител М.М.Д. и приобретател „Д.“ ЕООД по отношение на собствеността върху л.а. „Мерцедес Е320“ с рег.№****.

Съдът кредитира и служебно набавената и приобщена по инициатива на жалбоподателя справка от ТР относно актуално състоя.е на „Д.“ ЕООД, видимо от която жалбоподателят е вписан като едноличен собственик на капитала и управител на посоченото дружество,считано от 07.03.2022 г.

В случая следва да се отбележи, че фактическата обстановка не се оспорва от жалбоподателя, налице е спор по приложимото материално право и относно наличието на допуснати съществени процесуални нарушения.

Съдът, въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на законосъобразността и обосноваността на издаденото наказателно постановление, както и в аспекта на справедливостта на наложеното административно наказание в пределите на възприетите от него фактически положения, направи следните правни изводи:

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган - Началник РУ в ОДМВР-Бургас, РУ 05 Бургас, а АУАН е съставен от териториално и материално компетентно лице – командир на отделение в 05 РУ-Бургас, ОДМВР, сектор „ПП“. Нормативната компетентност на наказващия орган произтичаща от чл.189,ал.12 ЗДвП,а оперативната компетентност за АНО и актосъставителя, произтичаща от Заповед №8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи.

Съгласно разпоредбата на чл.34,ал.3 ЗАНН образуваното административнонаказателно производство се прекратява, ако не е издадено наказателно постановление в шестмесечен срок от съставянето на акта. Този срок е давностен, и единствената легална предпоставка, при който той не тече е, когато производството е законосъобразно спряно, при наличието на условията на чл. 43, ал. 6 от ЗАНН, а именно когато нарушителят след щателно издирване не може да бъде намерен. В случай, че е налице законосъобразно спиране на административно наказателното производство, времето през което то е спряно не следва да се отчита при изчисляване на срока по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН.В коментирания случай след внимателен преглед и анализ на писмените

доказателства, постъпили с административно-наказателната преписка, съдът не констатира фактически основания, наложили спиране на административно-наказателното производство, нито надлежно отбелязване за спиране, т.к. самият АУАН е бил съставен, предявен и връчен, в момента на проверката на водача и нарушител Н. Д. -15.02.2022 г. Следователно, шестмесечният срок за валидно издаване на НП е изтекъл на 15.08.2022 г., в който срок наказващият орган не е реализирал предявените му по чл.53, ал.1 ЗАНН правомощия. По делото не са налични никакви доказателства, обосноваващи нормативна хипотеза на спиране на административно-наказателно производство, след датата на съставяне на акта за нарушение, поради което обективно не би могло да е изпълнена визираната предпоставка, която да обособи времеви интервал в рамките на изтеклия преди издаване на НП 6 месечен срок, в който не е текла давността по чл.34, ал.3 ЗАНН. Наказателното постановление се явява издадено след изтичане на шестмесечния срок от съставяне на акта по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН. Посоченият срок за издаване на процесното наказателно постановление е изтекъл на 15.08.2022г., а последното е било издадено на 19.08.2022 г.

Издаването на наказателното постановление след изтичане на шестмесечния срок от съставяне на акта по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН представлява процесуално нарушение допуснато от страна на административно-наказващия орган, което е от категорията на абсолютните, поради което наказателното постановление е незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

За пълнота на изложението, следва да се посочи, че АУАН и НП съответстват на нормативно очертания съдържателен минимум реквизити съобразно чл.42, ал.1 и чл.57, ал.1 ЗАНН. Несподелима е лансираната защитна версия в жалбата за съществен и сериозен характер на процесуалните пороци, относими към липса втори свидетел при съставяне на АУАН, както и относно изчерпателността на индивидуализиращата информация относно вписания първи свидетел и относно нарушителя, т.к. тези пропуски и непълноти са с изцяло формален характер и по никакъв начин не увреждат съдържанието, разбирано като съвкупност от фактически и юридически параметри на административно-наказателното обвинение, респ. не препятстват възможността на жалбоподателя да разбере естеството и характера на нарушението и да се защити.

Отново в сферата на пълнота на анализа настоящия състав счита, че независимо от абсолютното основание за отмяна на НП предвид допуснатото му издаване в колизия с императивно установения давностен срок по чл.34, ал.3 ЗАНН, следва да маркира виждането си по приложението на материалния закон:

Съгласно разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Легална дефиниция за регистрация се съдържа в § 2, т. 4 от ДР на Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пъти

превозни средства.

Не се спори, че управляваният от жалбоподателя автомобил безспорно е моторно превозно средство по смисъла на § 6, т. 11 от ДР на ЗДвП, както и че същият е бил управляван от жалбоподателя Д. на път, отворен за обществено ползване. От събраните писмени и гласни доказателствени средства се установи по категоричен и несъмнен начин, че на 15.02.2022 г., около 15.55 часа, в гр.Бургас, по **** жалбоподателят Н. Д. управлява МПС с рег.№****, Мерцедес Е320-сив, който бил със служебно прекратена регистрация по чл.143, ал.15 ЗДвП, считано от 09.02.2022г.Доказателствената сила по см. на чл.189,ал.2 ЗДвП на акта не е била оспорена от жалбоподателя. Регистрацията е била служебно прекратена поради неизпълняване на задължението на собственика да регистрира МПС в двумесечен срок от придобиването му - 08.12.2021 г. Съдът намира, че събраните еднопосочни и лишени от противоречия и логически несъответствия доказателства предоставят легитимна опора на правния извод, че жалбоподателят Д. е придобил качеството на едноличен собственик на капитала и управител на „Д.“ЕООД на 07.03.2022 г., след датата на твърдяното нарушение, т.е. след 15.02.2022г., предвид което от субективна страна не е осъществил състава на нарушение по чл.140, ал.1 ЗДвП. Предвид обстоятелството,че Н. Д. е станал едноличен собственик на капитала на „Д.“ЕООД в по-късен етап и след установяване на нарушението, обстоятелството,че процесният л.а. „Мерцедес Е320“ с рег.№****,преминал към патримониума на въпросното дружество на 08.12.2021 г. по силата на Договор за покупко-продажба на моторно превозно средство, с нотариална заверка на подписи с рег.№5014/08.12.2021 г. е бил със служебно прекратена регистрация към 15.02.2022 г., не може формално логически да се свърже със знание у жалбоподателя за последиците на чл.143,ал.15 ЗДвП. Първият възможен момент, в който Д. в качеството му на управител на „Д.“ ЕООД е оторизиран да формира правната воля на дружеството, в т.ч. да предприеме изискваните от закона мерки по регистриране на придобитото МПС в срока, указан в чл.145,ал.2 ЗДвП,е 07.03.2022 г., след датата на нарушението.

Разпоредбата на чл. 145, ал. 2 от ЗДвП вменява задължение към приобретателя на регистрирано пътно превозно средство в срок един месец да регистрира придобитото превозно средство в службата за регистрация на пътни превозни средства по постоянния адрес или адрес на регистрация на собственика, освен когато пътното превозно средство е придобито от търговец с цел продажба. Аналогични са и разпоредбите на чл. 3, ал. 1 и чл. 4, ал. 1 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г.

Следва да се отбележи,че фактическият състав на нарушението по чл.140,ал.1 ЗДвП в случая е недвусмислено регулиран от законодателя и визира управление на МПС, което не е регистрирано по надлежния ред, т.е. в разрез с общо вмененото задължение на водачите, преди да предприемат действие по управление на МПС, да се уверят дали съответното превозно средство е с валидна регистрация, за да могат да се включат в движението по пътищата, отворени за обществено ползване.

След извършено вещно-транслативно действие по отношение на превозното

средство и пасивност от страна на новия собственик, чрез органичния представител, овластен да изразява неговата правна воля, който към 15.02.2022 г. отсъстват доказателства да е бил жалбоподателят Н. Д., не може да се приеме, че жалбоподателят е осъществил състава на нарушение по чл.140, ал.1 ЗДвП, макар и управляваното от него моторно превозно средство да отговаря на характеристиките „нерегистрирано по надлежния ред“, по смисъла на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. Следва да се има предвид, че с разпоредбата на чл. 143, ал. 15 от ЗДвП се въвежда допълнителен едномесечен толеранс към приобретателите на ППС, като правилото предписва, че служебно, с отбелязване в автоматизираната информационна система, се прекратява регистрацията на регистрирано пътно превозно средство на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство. В настоящия случай, с изтичането на срока, регистрацията на автомобила е била прекратена автоматично служебно, в случая това е отразено на 09.02.22 г., (видимо от отбелязването в справката от АИС на КАТ), а наказващият орган, чиято е доказателствената тежест да установи автора на нарушение и субективното му отношение не представя валидни доказателства, че в периода 08.12.2021 г.-09.02.2022 г. Н. Д. е участвал в органите на управление или е бил законен органен представител на „Д.“ ЕООД.

Предвид изложеното съдът приема, че не е осъществен субективният състав на нарушение по чл.140, ал.1 ЗДвП. Този извод кореспондира със самостоятелно отменително основание по см. на чл.63, ал.3, т.1 ЗАНН, което наред с обсъденото съществено процесуално нарушение, изразено в несъблюдаване на императивно установения давностен срок в нормата на чл.34, ал.3 ЗАНН, и предполагащо отменителното основание по чл.63, ал.3, т.2 ЗАНН налага необходимост обжалваното наказателно постановление да се отмени като издадено в противоречие с процесуалния и с материалния закон.

При този изход на спора с оглед изричното искане на процесуалния представител на жалбоподателя, за присъждане на разноски, в унисон с документалната доказаност на реалното им извършване /ДПЗС от 20.11.2023 г.- платено в брой адвокатско възнаграждение в размер на 500 лв./, на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН ОД на МВР Бургас следва да бъде осъдена да заплати на Н. Д. разноски в размер на 500 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран, на основание чл. 63, ал. 2, т.1 ЗАНН, Бургаският районен съд, LXV-ти наказателен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-3388-000099/19.08.2022 г., издадено от Началник РУ в ОДМВР-Бургас, РУ 05 Бургас, с което на Н. К. Д., ЕГН ***** за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 ЗДвП, са наложени административно наказание "Глоба" в размер на 200 лева и административно наказание "Лишаване от право да управлява МПС" за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА ОДМВР-Бургас да заплати на Н. К. Д., ЕГН ***** сума в размер на 500 лв., представляваща разноски за адвокатско възнаграждение пред настоящата инстанция.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр. Бургас в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____